

- "Ihan älyttömän mahdoton tehtävä!" Katselin päätoimittajaa jälleen kerran epäuskoinen ilme kasvoillani ja pyörittelin muistitikkuja sormillani.

- "Miten niin mahdoton?", kysyi päätoimittaja.

- "No siis minähän olen vannoutunut mainframe-ihminen, en minä noista Nintendo-jutuista tiedä mitään."

- "Viimeksi, kun pyysin juttua z/OS:n tulevaisuudesta, totesit olevasi enemmän moniprosessoristen servereiden asiantuntija. Ja sitä ennen, kun piti tehdä artikkeli SOA:sta, niin totesit, että et voi sitä tehdä, koska se ei suoraan muka liity mitenkään LISPiin."

- "Monipuolisuus onkin yksi parhaista ominaisuuksistani", totesin, kun huomasin, että en ehkä kuitenkaan pysty välttämään seuraavaa työksiantoa.

- "Siitä voidaan kyllä olla toista mieltä, mutta hyvä, että itse ajattelet niin. Mutta kuten sanoin, seuraavan lehden järkähtämättömän ohikiitävä teema on Open Source ja kirjoitit siitä."

Järkähtämättömän ohikiitävä... päätoimittaja ei ollut turhaan ylennyt asemaansa. No, mikäs siinä. Avoin lähdekoodi, eihän tuo nyt mikään paha rasti ole. Aloitetaanpa keksimällä vaikka se, miten Open Source syntyi.

Kaikki alkoi vuonna 1985 Amerikanmaalla yhdessä autotalissa. Richard, James ja Bill naputelivat koodia luoden ohjelmistotyökaluja ja editoreita virvoitusjuomien voimalla. Yhtäkkiä yksi heistä jähmettyi paikoilleen: "Hei duudsit, mitäs jos hei ei olisikaan mitään lisensoijia? Ja mitä meillä oli ennen lisensoijia?"

- "Siis mitä, että ei ollu lisensoijia?", kysyi hämmästyksellä kalvenneena James, jonka Dr. Pepper -tölkki putosi kädestä polvelle ja siitä kengille.

- "Ei ollu lisensoijia? Ei olis lisensoijia? Siis lisensoijia... lisensoijia...", höpisi Bill ja rutisti kädessään Jolt cola -tölkkin, eikä edes huomannut, että se oli lähes täynnä ja colajuomaa pursui hänen reisilleen.

- "Niin, AIVAN NIIN!! Nythän mä sen keksin! Tehdään hei koodia ja jaellaan sitä ilmaiseksi!!", huusi Richard heilutellen käsiään ympäriinsä ja samalla roiskutellen Cherry Cokea ympäri autotalin seinä.

- "Joo! Ja jokainen voisi korjata ja parannella sitä aivan oman halunsa mukaan!", riehaantui James potkaisten lattialla olevan Dr. Pepper -tölkkin kohti Billiä.

- "Sitä kautta voitaisiin saada ihmiskunnan parasta mahdollista koodia!", kiljui Bill ja viskasi

Jolt-tölkkin nurkassa olevaan roskikseen.

- "Jumalainen idea! Voisimme yhdessä kehittää kaikkitietävän koodin, joka kehittäisi ohjelman joka tarpeeseen", Richard alkoi jo hieman tärhistä.

- "Kerrot vain määrittelyt, niin ohjelmisto kehittäisi ohjelmiston!", James hyppi tasajalkaa tuhoten samalla useita kymmeniä lattialla lojuvia diskettejä.

- "Ja ajatelkaa, meistä tulisi uuden, anarkisen ohjelmistokehityksen aallon guruja!" Billin silmät näyttivät lasittuvan ja ikään kuin taivaallinen ymmärryksen valo olisi laskeutunut hänen kasvoilleen.

- "Siis jätkät, tämä on maailmanhistoriallisesti merkittävä hetki", sopersi Richard.

Autotalissa alkoi olla jo lähes kaotinen tunnelma, jota höysti makeahko testosteronin, innostuneen hien ja makean sokeriliemen tuoksu. Henkisesti tarkasteltuna oltiin kuitenkin eräänlaisessa uudenlaisen ajattelun sentrifugissa, tilanteessa, jossa jotain aidosti uutta ja luovaa oli syntymässä. Richard ja Bill riehuivat omilla tahoillaan, mutta nyt puolestaan James oli jähmettynyt paikoilleen ja hänen silmiinsä nousi hitaasti ahaan unelmoiva ilme.

- "Kuulkaas... miettikääs muuten, mitä tämä tarkoittaa mimmimarkkinoilla..", sanoi James hyvin hiljaisella, hieman katkonaisella äänellä. Richard ja Bill pysähtyivät samalla hetkellä ja heidänkin yllättyneille kasvoilleen levisi muutaman sekunnin kuluttua samanlainen, hieman ääliömäinen hymy.

- "Niinpä. Uuuh, naisia. Todellista anarkiaa, naiset rakastuu just tällasiin valtavirtaa halveksiviin neroihin, jotka antaa piutpaut kapitalistiselle nyky-yhteiskunnalle. Maailman sorretut koodarit, yhtykää barrikadeilla! Näytetään järjestäytyneelle maailmalle!", uhoi Richard nyrkki kohotettuna.

- "Juuri niin! Määdtköön nykyiset paikoilleen jämähtäneet lisensoijapölvät liemissänsä! Mutta hei kaverit, meidän täytyy kehittää tähän säännöt."

- "Juu, säännöt on oltava, muuten ei mistään tule mitään."

- "Ei tule ei, ilman sääntöjä kaikki menee ihan hunningolle."

Ja niinpä kaverukset aloittivat sääntöjensä luonnostelun. Jotenkin kyllä tuntui, että se merkittävän hetken taivaallinen kajo hieman pääsi jo himmenemään.

"1. Ohjelman tulee olla vapaasti levitettävissä..."

Ja jos tämä teksti on nyt liian pienellä fontilla, niin ei se minun vikani ole, vaan päätoimittajan. Ei Michelangelokaan olisi millekään postikortille sitä ehtoollisfreskoaan pipertänyt. Suuri taide tarvitsee aina ympärilleen tilaa. Järjestäkää Tekin, rakkaat lukijani, ympärillenne tilaa, varsinkin henkistä. Molemmat Teistä.